

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SUCCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENȚINȚA NR. 2610
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 05 IULIE 2007

PREȘEDINTE :

GREFIER : R. NĂSTASE

Pe rol, pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, formulată de reclamanta / cu domiciliul în mun. Suceava, 12 str. 1 Mai nr. 41, bl. A3, et. 1, ap. 1, jud. Suceava, în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE SUCCEAVA.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din 2007, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, 05 iulie 2007.

După deliberare,

T R I B U N A L U L

Asupra acțiunii de față, constată:

Prin acțiunea adresată acestei instanțe la / , reclamanta / solicită, în contradictoriu cu D.G.F.P. Suceava, anularea deciziei nr. / și a actelor de control, respectiv raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. / a deciziei de impunere anuală și a procesului verbal de constatare, prin care se prevede obligația la plata unor obligații bugetare de / lei.

În motivarea acțiunii se arată că:

Prin contractul de leasing operațional nr. / din / încheiat cu SC / SRL București, reclamanta a primit spre folosință autovehiculul model / .

Organul de control, prin care a căror anulare se solicită, fără a lăua în considerare obiecțiunile formulate, a reținut că, în spătă, este vorba de un contract de leasing finanțier și nu operațional și, ca urmare, nu a fost acceptată la deducere suma prevăzută în actul de control întocmit: „riscurile și beneficiile dreptului de proprietate sunt transferate utilizatorului la momentul în care contractul produce efecte” și, „se prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator”.

Prin decizia nr. 2 din 2 D.G.E.P. Suceava, s-a respins ca nefondată contestația privind suma totală de lei, din care lei impoziție venit pentru anul 2004 și lei majorări aferente impoziției pe venit global cu motivarea că, în spătă, este vorba de un contract de leasing finanțier deoarece, conform art. 7 pct. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care fac obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte și că s-a prevăzut expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului către utilizator la momentul expirării contractului.

În motivarea deciziei, după redarea dispozițiilor contractuale, a prevederilor O.G. nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing și a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-a reținut că, în spătă, este vorba de un contract de leasing finanțier, așa cum s-a prevăzut în actul de control.

Reclamanta mai arată că în spătă sunt date motive de nelegalitate și netemeinicie întrucât, prin schimbarea naturii contractului de leasing operațional în leasing finanțier de către o terță persoană, s-au încălcat prevederile art. 942 Cod civil relative la acordul părților privind constituirea sau stingerea, între ele, a unui raport juridic, art. 977 – 995 din același cod, în legătură cu interpretarea contractelor, care se face în raport de intenția comună a părților contractante, obiectul acestora și obligațiile asumate.

Potrivit art. 1073 Cod civil, creditoru, în spătă părțea, are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligațiilor, în caz contrar având dreptul la dezdaunare.

Schimbarea naturii actului în lipsa acordului părților nu poate avea loc decât prin introducerea unei acțiuni în fața instanței de judecată competență, de către persoana care are această calitate și nu de către o autoritate de control, așa cum s-a procedat în cazul de față.

Al doilea motiv de nelegalitate constă în încălcarea disp. art. 182 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind neaggravarea situației în propria cale de atac, deoarece autoritatea de control a reținut, în plus față de actul de control, nerespectarea art. 2 pct. 4 din O.G. nr. 51/1997 și art. 7 pct. 7 din Legea nr. 571/2003, constând în accea că avansul achitat (50%) este prea mare, rata reziduală prea mică iar durata normală de utilizare depășește 75%.

În ce privește netemeinicia deciziei, reclamanta a arătat că, potrivit art. 2 pct. 4 lit. f din O.G. nr. 51/1997, republicată și art. 7 pct. 8 din Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal – contractul de leasing operațional nu îndeplinește nici una din condițiile prevăzute pentru leasingul finanțier.

În contractul încheiat cu proprietarul s-au stabilit condiții diferite față de cele proprii contractului de leasing finanțier.

În dovedirea acțiunii se depun înscrisuri și se invocă dispozițiile Legii nr. 554/2004.

Părăta depune întâmpinare prin care arată că, în fapt, a dedus în anul 2004 cheltuieli în sumă de lei, reprezentând c/val ratelor contractului de leasing nr. din , intitulat operațional, încheiat cu SC SRL, având ca obiect autovehiculul marca .

Organul de control a considerat respectivul contract ca fiind un contract de leasing finanțiar, pe motiv că riscurile și beneficiile dreptului de proprietate sunt transferate utilizatorului la momentul la care produce efecte și se prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator, aşa cum se prevede la art. 7 al. 7 și 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, neacordând deducere pentru cheltuielile în sumă de lei reprezentând c/val. rate de leasing și suplimentând cheltuielile deductibile cu suma de lei, reprezentând cheltuieli cu amortizarea autovehiculului. S-a menționat, de asemenea, că petenta a achitat c/val. asigurării.

Potrivit art. 7 al. 1 pct. 7 și 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, „contract de leasing finanțiar – orice contract de leasing care îndeplinește cel puțin una din următoarele condiții:

- riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;
- contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;
- perioada de leasing depășește 75% din durata normală de utilizare a bunului ce face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

contract de leasing operațional – orice contract de leasing încheiat locator și locatar, care nu îndeplinește condițiile contractului de leasing finanțiar”.

Din clauzele contractului de leasing se întrevăd, pe de o parte, riscuri transferate utilizatorului, cum ar fi răspunderea pentru daunele, de orice natură, produse terților de bunurile ce se află în folosință sa, obligația acestuia de a achita daune atunci când societatea de asigurare nu acordă despăgubiri sau acestea nu acoperă integral dauna produsă, obligația de a achita proprietarului valoarea redevențelor rămase de achitat în condițiile în care autovehiculul este furat sau avariat total separat de alte daune – interese cărora culpa utilizatorului sau a prepușilor săi le-a dat naștere, iar pe de altă parte, beneficii transferate utilizatorului, respectiv transmiterea de către proprietar utilizatorului a tuturor drepturilor derivând din contractul de vânzare – cumpărare, cu excepția dreptului de dispoziție asupra bunului, posibilitatea transferului asigurabil al acestuia, dacă achită anticipat toate costurile legate de contractul de leasing, inclusiv cele aferente asigurării.

Analizând actele și probele dosarului, instanța constată că acțiunea este intemeiată.

Astfel, la , organele de inspecție fiscale ale mun. Suceava, au întocmit un raport prin care, în esență, au stabilit că între părți ar fi intervenit un contract de leasing finanțiar și nu operațional, motivat de faptul că în opinia autorității de control fiscal, riscurile și beneficiile dreptului de proprietate sunt transferate utilizatorului în momentul în care contractul își produce efectele și că în contract se prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul contractului de leasing, către utilizator.

Ca urmare a acestor constatări, în raport de structura ratelor în cazul contractului de leasing finanțiar, față de contractul de leasing operațional, organul de control nu a acceptat deducerea din veniturile biroului notarial a sumei de 12 lei, pentru care s-au stabilit obligații bugetare de 12 lei prin decizia de impunere nr. din

Potrivit art. 969 Cod civil, convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante și ele se pot revoca prin consimțământul mutual sau din cauze autorizate de lege.

În spătă, legea nu autorizează organele de control fiscale ca, împotriva voinței părților, să schimbe natura sau felul contractului, săvârșind astfel un adevărat abuz de drept, o ilegalitate, acesta cu atât mai mult cu cât constataările și interpretările date sunt total greșite.

Astfel, la secțiunea 1 pct. 1.2 din contract se prevede că proprietarul are dreptul exclusiv de proprietate asupra autoturismului, iar la pct. 1.3 din același contract se prevede că pe toată durata contractului, proprietarul este exonerat de orice răspundere pentru daunele de orice natură produse terților de bunul ce se află în folosința utilizatorului.

Aceste clauze se referă la despăgubirile rezultate din utilizarea autoturismului, iar transmiterea dreptului de folosință este de esență oricărui contract de leasing în care proprietarul rămâne cu dreptul de dispoziție iar în Secțiunea nr. 9 pct. 9.1 din contract, se arată că înainte cu 30 de zile de data expirării contractului și a achitării sumelor datorate, utilizatorul are un drept de opțiune, care constă în:

- cumpărarea bunului la valoarea reziduală;
- restituirea acestuia către proprietar;
- solicitarea prelungirii duratei de folosință.

Prin urmare, toate cele trei opțiuni sunt menționate în condițiile generale ale contractului, care nu pot fi ignorate, iar faptul că în condițiile speciale ale aceluiași contract, pct. nr. 3.8 se referă la modul în care se pune în practică opțiunea de cumpărare a autoturismului și la valoarea reziduală, nu înseamnă că și la acest punct părțile ar fi trebuit să enumere toate cele trei opțiuni.

Autoritatea de control fiscal a încălcăt principiile și regulile de interpretare a contractelor, schimbând peste voința părților natura contractului, săvârșind prin aceasta un abuz de drept.

Astfel, chiar dacă acceptăm că un contract ar conține clauze îndoioanelnice, deși în spate nu este dată această situație, aceste clauze se interpretează în sensul care rezultă din natura contracției (art. 979 Cod civil) și în folosul celui care s-a obligat, clauzele contractuale urmând a fi coordonate cu natura însăși a contractului.

Pentru aceste motive,
în numele Legii,

D E C I D E

Admite acțiunea având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, formulată de reclamanta cu domiciliul în mun. Suceava, str. , nr. , jud. Suceava, în contradictoriu cu părăta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE SUCEAVA.

Anulează decizia nr. raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. întocmite de D.G.F.P. Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 05 iulie 2007.

Președinte;

Red.

Dact.

4 ex. -

Grefier,

